

[Arentoft]

mandskabet, der jo også udpeges af regeringen.

Besvarelse (2/11 81):

Udenrigsministeren (Kjeld Olesen):

Som også citeret i begrundelsen for spørgsmålet udarbejdes det sikkerheds- og nedrustningspolitiske udvalgs årlige beretning samt dets udtalelser og redegørelser i øvrigt af udvalgets formandskab og på dettes ansvar efter stedefunden drøftelse i udvalget på grundlag af formandskabets oplæg.

Hensigten med denne bestemmelse er netop at sikre medlemmerne af det sikkerheds- og nedrustningspolitiske udvalg den rolle, som hr. Arentoft efterlyser.

Den næste sag på dagsordenen var:

2) Første behandling af:

Forslag til folketingsbeslutning om folketingets ombudsmands beretning for året 1980.

(Beslutningsforslag nr. B 14. Fremsat 30/10 81 i betænkning fra retsudvalget).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Forslagets tekst og spørgsmålet om dets overgang til anden (sidste) behandling sattes til forhandling under ét.

Forhandling

Knud Lind (FP):

Ombudsmanden har igen barslet med et digert værk i form af en beretning på 824 sider. Fremskridtspartiet er imod ombudsmandsinstitutionen, som vi betragter som folkets narresut. Det er hævet over enhver tvivl, at folk, der ellers tror på systemet, føler sig en smule latterliggjort, når de har været igennem ombudsmandsmøllen og opdager, at det skarpeste våben hos ombudsmanden er kritik og henstillinger skrevet i den sædvanlige juridiske grædekonestil.

Ombudsmandsinstitutionen er at betragte som en slags demokratiets tandløse vagthund, en juridisk mellemtung mellem Hyde Park Corner og Jerusalems Grædemur. Hvad hjælper det, at man har en vagthund, hvis den er tandløs? Ud af de 1.451 registrerede sager blev det kun til 117 kritiske bjæf. Som

en skæbnens ironi gik den årlige udflugt da også til Jerusalem, idet man holdt verdenskongres for ombudsmænd, og man har nok ved passende lejlighed beset Grædemuren.

Ombudsmanden vil kunne kåres som årets absolutte papirnusser nr. 1. Lad mig blot tage en enkelt sag frem som illustration af, at ombudsmandens paragrafrytteri virker direkte i modsat retning og med modsat hensigt i forhold til klageren.

På s. 138 i ombudsmandsberetningen under sag nr. 10 skriver man:

»I skrivelse af 17. februar 1980 til direktoratet for kriminalforsorgen klagede B over, at arresthuset i Kolding ikke ville udlevere følgende personlige effekter til ham: 2 sakse, en negleklipper, 2 håndvægte à 5 kg og 2 fingerfjedre med træhåndtag. Han anførte, at han under opholdet i vestre fængsel havde haft de nævnte effekter i sin celle, og at han følte, at han ved sin overførsel til Kolding arrest var blevet ringere stillet.«

Man svarede senere fra vestre fængsel efter en del skriverier:

»Med henvisning til klage af 17. februar 1980 bemærkes, at indsatte har haft udleveret sakse og negleklipper samt 2 håndvægte à 5 kg under sit ophold i vestre fængsel.

For så vidt angår de to håndvægte, er det ikke i overensstemmelse med Københavns fængsels regler, at de har været udleveret, da indsatte kun kan få udleveret håndvægte, der er mindst 10 kg tunge.«

Når man siger, at de indsatte ikke må have 5 kg håndvægte, men kun 10 kg håndvægte, er det, fordi man regner med, at de har sværere ved at kaste 10 kg håndvægte og eventuelt bryde ud fra fængslet.

Men hvad sker der så efter alt det skriveri frem og tilbage, hvor vi i denne sag er nået op på fem sider? Vi når frem til, at direktoratet for kriminalforsorgen med skrivelse af 3. april 1980 sender ombudsmanden et cirkulære og oplyser, at man nu har præciseret, »at adgangen til udlevering af ting til fritidsbrug ikke omfatter kondiredskaber, hobbyværktøj o. lign.«; nu røg altså også de 10 kg håndvægte.

Derefter slutter ombudsmanden med de for ombudsmanden så kendte ord: »Jeg anerkendte modtagelsen af direktoratets skrivelse og foretog herefter ikke videre i sagen.«

Jeg tror, den taler mere for sig selv end noget andet.

Jimmy Stahr (S):

Hr. Knud Lind har læst op af dels fremskridtspartiets indstilling, dels ombudsmandens beretning, og jeg kan nu som gammel lærer konstatere, at hr. Knud Lind kan læse indenad.

Knud Lind (FP):

Jeg beder undskylde, at jeg glemte at sige, at historien intet melder om, hvorvidt den pågældende er kommet ud af varetægtsfængslet.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Forslagets tekst
vedtoges uden afstemning.

Forslagets overgang til anden (sidste) behandling
vedtoges uden afstemning.

Den næste sag på dagsordenen var:

3) Første behandling af:

Forslag til lov om optagelse af statslån i udlandet.

(Lovforslag nr. L 62. Fremsat 22/10 81).

Lovforslaget sattes til forhandling.

*Forhandling***Camre (S):**

Jeg kan på socialdemokratiets vegne give tilslutning til, at der meddeles finansministeren en bemyndigelse til at optage lån i udlandet inden for en ramme på i alt 12 mia kr. Det er en følge af, at vi må lånefinansiere en del af vores import, og det er altså et resultat af den økonomiske politik som helhed, der her er tale om.

Vi er fra socialdemokratiets side indstillet på, at det er nødvendigt, at vi dækker dette underskud ind ved låntagning, og jeg kan som sagt give vores tilslutning dertil.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling
vedtoges uden afstemning.

Fjerde næstformand (Ebba Strange):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til finansudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

4) Første behandling af:

Forslag til lov om bemyndigelse til optagelse af indenlandske statslån.

(Lovforslag nr. L 63. Fremsat 22/10 81).

Lovforslaget sattes til forhandling.

*Forhandling***Camre (S):**

Der er her tale om et forslag, efter hvilket finansministeren skal bemyndiges til at udstede indenlandske obligationer inden for en ramme på 75 mia kr. og indenlandske gældsbeviser inden for et samlet beløb på 5 mia kr., altså i alt 80 mia kr.

Disse indenlandske statslån er også et resultat af den økonomiske politik; det er en følgevirkning af, at vi har et bruttokasseunderskud, som har likviditetsvirkninger, som vi har ønske om at neutralisere. For at denne likviditet altså ikke skal have en række uønskede virkninger i samfundet, opsuger vi ved hjælp af disse salg af statspapirer en del af pengene igen.

Med den bemyndigelse, der her foreslås, vil man for resten af indeværende år og næste år kunne lånefinansiere ca. 90 pct. af det samlede bruttokasseunderskud, og det kan vi give vores tilslutning til.

Askjær Jørgensen (FP):

Jeg skal beklage de tekniske svipsere, der på en eller anden måde har medført, at vi ikke er blevet kaldt ned fra finansudvalgsværelset, så vi kunne være til stede ved forhandlingerne om disse forslag. Jeg kommer lidt hovedkulds ned og synes faktisk, det er ret rørende at se en så tom folketingssal, når man nu skal diskutere, om vi skal forøge